

Arrest

nr. 131 382 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, en die wettelijk wordt vertegenwoordigd door haar voogd X, die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn, op 23 juli 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 18 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 februari 2011 is verzoekster aangetroffen in illegaal verblijf.

Op 3 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de beslissing houdende een bevel tot terugbrenging, aan verzoeksters voogd ter kennis gebracht op 10 augustus 2011.

Op 6 februari 2012 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 19 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 17 januari 2013 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 21 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag opnieuw onontvankelijk wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 106 292 van 3 juli 2013 de beslissing vernietigt.

Op 21 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38). Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 106 291 van 3 juli 2013 het beroep verwerpt.

Op 23 september 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 17 januari 2013 opnieuw onontvankelijk wordt verklaard. Tegen deze beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 121 357 van 24 maart 2014 de beslissing vernietigt.

Op 23 september 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging. Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 121 373 van 24 maart 2014 het beroep verwerpt.

Op 12 mei 2014 wordt de aanvraag van 17 januari 2013 onontvankelijk verklaard. Verzoekster wordt in het bezit gesteld van een immatriculatieattest.

Op 18 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 17 januari 2013 ongegrond wordt verklaard, aan verzoeksters voogd ter kennis gebracht op 26 juni 2014. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.01.2013 bij aangetekend

schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

B., Y. (RR: ...)

Geboren te Ijermaouas op (...) 1997

Nationaliteit: Marokko

Adres: (...)

In toepassing van de Omzendbrief van 30.04.2004 betreffende de samenwerking tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de gemeentebesturen m.b.t. het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (punt IV.) verzoek ik u betrokkene voogd, Mevr. V. R. (...), bij uw diensten te willen uitnodigen om kennis te nemen van deze beslissing. U mag een kopie van de kennisname aan de voogd overhandigen.

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten onontvankelijk werd verklaard op 12.05.2014, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor B., Y.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 10.06.2014 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische

elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Marokko.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Op 18 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om tot terugbrenging, aan verzoeksters voogd ter kennis gebracht op 26 juni 2014. Tegen deze beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad gekend onder het rolnr. 156 591.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de formele en materiële motiveringsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoekster stelt onder meer dat zij lijdt aan psychotische opstoten en dat zij sinds 17 januari 2014 is opgenomen in een kinder- en jeugdkliniek te Kortrijk voor observatie en psychotherapie. Zij wordt er medisch behandeld door Dr. A.D, kinder- en jeugdpsychiater. In het standaard medisch getuigschrift van 10 januari 2013 werd door Dr. A.D. uitdrukkelijk vermeld dat zij lijdt aan een tweede opstoot psychose met volledig disfunctioneren, waardoor opname noodzakelijk is. In tegenstelling tot hetgeen de arts-attaché in het medisch verslag van 10 juni 2014 stelt, is er bijgevolg wel degelijk mantelzorg vereist. In het weekend gaat verzoekster naar haar broer, doch dit is enkel mogelijk onder begeleiding, ook al bedraagt de afstand slechts 5 km. Dit toont opnieuw aan dat zij mantelzorg nodig heeft. Verwerende partij heeft bijgevolg, waar zij stelt dat verzoekster geen mantelzorg nodig heeft en kan reizen, niet met alle concrete elementen en/of medische attesten bij haar beoordeling rekening gehouden. De motiveringsplicht is geschonden. Tevens is de verwerende partij niet zorgvuldig te werk gegaan aangezien de voorgelegde medische attesten duidelijk vermelden dat zij nood heeft aan medische begeleiding, minstens mantelzorg.

2.2 In de nota met opmerkingen repliceert verwerende partij het volgende:

"(...)

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, laat verweerder vooreerst gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht heeft beslist om verzoekende partij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet ongegrond te verklaren.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald voor verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in het herkomstland opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl verzoekende partij ook kan reizen naar dit land.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat daarbij rekening werd gehouden met de medische verslagen die verzoekende partij heeft voorgelegd, terwijl de arts-adviseur ook verwijst naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online consulteerbaar zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Marokko, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de arts-adviseur noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Verzoekende partij houdt voor dat het advies van de ambtenaar-geneesheer verkeerd zou zijn, doch verweerder merkt op dat verzoekende partij nalaat aan te tonen in welke zin het advies van de ambtenaar-geneesheer dan wel verkeerd zou zijn. De loutere verwijzing naar het standaard medisch getuigschrift van dr. DEGELS dd. 10.1.2013 kan niet overtuigen, te meer nu de opstoot van psychose werd weerhouden als medische aandoening en de medicamenteuze behandeling met risperidone tevens werd weerhouden.

(...)

Voorts toont verzoekende partij met haar beschouwingen dat zij in België in een stabiele omgeving kan leven, niet aan dat zij effectief mantelzorg om medische redenen behoeft. Verweerder merkt nog op dat zij zich kan laten vergezellen door haar broer en schoonzus indien zij meent dat dergelijke hulp onontbeerlijk is.

Betreffende de bewering als zou zij zonder professionele begeleiding geen vliegtuig kunnen nemen, merkt verweerder op dat dit evenmin aan de gemachtigde of de ambtenaar-geneesheer ter kennis was gebracht voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing zodat deze daar evident geen rekening mee heeft kunnen houden.

(...)"

2.3 Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de redenen aangeeft op grond waarvan deze beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers, met verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet, vastgesteld dat de medische verblijfsaanvraag ongegrond is, met name doordat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies heeft vastgesteld dat verzoekster niet aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Aangezien in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen naar het advies van de ambtenaar-geneesheer van 10 juni 2014, dat aan verzoeksters voogd samen met de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht, wordt de inhoud ervan geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing. Verzoekster bespreekt de verschillende motieven in haar middel waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen.

Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 is dan ook niet aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Verzoekster betwist *in casu* dat de motivering afdoende is.

De Raad wijst er op dat het afdoende karakter van de motivering impliceert dat de motieven pertinent moeten zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig moeten zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). Hoewel verweerder niet *in extenso* hoeft te antwoorden op alle door de verzoekster ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182). Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de arts-adviseur op 10 juni 2014 een schriftelijk advies heeft opgesteld ten behoeve van de gemachtigde van de staatssecretaris betreffende de aandoening van verzoekende partij. Het advies luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van haar vraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 17.01.2013.

Hiervoor maak ik gebruik van het volgend bijgevoegd medisch stuk:

• Standaard medisch getuigschrift (d.d. 10/0112014) ingevuld door dr. K.

Uit een studie van deze documenten blijkt dat dit 17-jarig meisje een opstoot van psychose deed. Ze wordt medicamenteus behandeld met risperidon (Risperdal®).

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Marokko:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank¹

(1) van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties² van 17/01/2013 met het uniek kenmerknummer MA-2737-2012.

Betreffende de medische opvolging en behandeling van betrokkene, uit (1) blijkt dat er in Marokko psychiaters zijn die betrokkene kunnen opvolgen. Er zijn eveneens antipsychotica (risperidon).

Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Marokko.

Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

Mentale gezondheidszorg is een deel van de primaire gezondheidszorg. Behandeling van ernstige mentale stoornissen is beschikbaar op het primaire niveau. Poliklinieken zijn tot op zekere hoogte geïntegreerd in de primaire gezondheidszorg. 200 gezondheidscentra, verspreid over het land bieden, mentale gezondheidszorgen aan binnen de primaire gezondheidszorg.'

Qua sociale zekerheid bestaan er een aantal systemen zoals bijvoorbeeld Ramed." Ramed staat voor Régime d'assurance médicale des économiquement démunis. Het is één van de verschillende luiken van de dekking van de medische basiszorg. Het is gebaseerd op principes van sociale bijstand en nationale solidariteit. Het regime is bedoeld voor de economisch zwakkere die geen deel uitmaken van het systeem van de verplichte ziekteverzekering (AMO). De mensen die kunnen profiteren van dit regime zijn zonder onderscheid gedekt door deze vorm van ziekteverzekering. De zorgen worden verstrekt in de publieke ziekenhuizen, andere publieke gezondheidsinstellingen of diensten die afhangen van de Staat. Ook medicatie valt hieronder.⁵

We kunnen eveneens de Fondation Mohamed V vermelden. Deze stichting van Koning Mohamed V heeft tot doel om de armen en behoeftigen van de Marokkaanse maatschappij te helpen. Ze hebben projecten voor vrouwen, gehandicapten, kinderen, humanitaire projecten (leveren van voedselpakketten vooral tijdens de ramadan), ze werken ook rond het toegankelijk maken van gezondheidszorg voor de armen in de Marokkaanse maatschappij."

Betrokkene is minderjarig. In januari 2012 implementeerde IOM een project met steun van het Europees Terugkeerfonds dat een samenwerking beoogt tussen de Belgische instanties en het IOM kantoor in Rabat met als doel de reïntegratie van minderjarigen in de Marokkaanse samenleving. Daarbij probeert men lokale partnerschappen te versterken met de Marokkaanse lokale overheden als ook niet-gouvernementele organisaties.

Op die manier wil men manieren ontwikkelen die moeten leiden tot een doeltreffende integratie.

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

In het licht van de motiveringsvereiste van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, kan een verwijzing naar een advies een afdoende motivering vormen, doch hiertoe is wel vereist dat de inhoud van dit advies aan de betrokkene werd ter kennis gebracht en dat dit advies zelf ook afdoende is gemotiveerd (RvS 2 december 2013, nr. 225.659; RvS 18 juni 2012, nr. 219.772; RvS 19 mei 2011, nr. 213.636). Bovendien is het, in het kader van beslissende adviezen, toegelaten om de onwettigheden die aan dergelijk advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door de verweerder genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag als onontvankelijk wordt geweigerd (cf. RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 28 juni 2011, nr. 214.213). De gebeurlijke onregelmatigheid van het advies van de ambtenaar-geneesheer vitieert dan ook de uiteindelijke beslissing waarbij de aanvraag als onontvankelijk wordt afgewezen (cf. RvS 21 juni 2013, nr. 224.018; RvS 30 januari 2013, nr. 222.306).

Uit het voorgelegde standaard medisch attest van 10 januari 2013 blijkt dat verzoekster is opgenomen in een kinder- en jeugdkliniek voor observatie en psychotherapie 'De Korbeel' en dat deze opname noodzakelijk is wegens “2^e opstoot psychose met volledig dysfunctioneren”. De raadsman van verzoekster bevestigt ter terechtzitting dat verzoekster nog steeds is opgenomen in de kliniek. Uit het attest blijkt eveneens dat verzoekster reeds was opgenomen in het verleden, met name van 15 mei 2012 tot 21 september 2012. Nu uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster is opgenomen in een kliniek, kan verwerende partij bezwaarlijk oordelen dat verzoekster geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen en kan reizen terwijl verzoekster opgenomen is in een kliniek. Het is dan ook duidelijk dat de vermeldingen van het standaard medisch getuigschrift d.d. 10 januari 2013 en de bevestiging ter terechtzitting dat verzoekster nog steeds is opgenomen in de kliniek 'De Korbeel', niet te verzoenen zijn met het oordeel van de ambtenaar-geneesheer dat “de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen”.

Hoewel het de ambtenaar-geneesheer die de verweerder adviseerde, op zich vrij staat om niet akkoord te gaan met het standpunt dat werd ingenomen door de behandelend geneesheer in het door de aanvrager voorgelegde standaard medisch getuigschrift, dient hij in zijn advies echter wel op een afdoende wijze te motiveren waarom hij tot dit andersluidend oordeel komt.

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer, waarnaar de verweerder in de nota met opmerkingen verwijst, betekent immers niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot de ongegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer bij het geven van zijn advies doet derhalve geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, hetgeen inhoudt dat de motivering steeds *in concreto* beoordeeld dient te worden in het licht van alle gegevens van het administratief dossier (RvS 23 september 1997, nr. 68.248; RvS 13 mei 2002, nr. 106.502 en RvS 18 september 2008). De motivering moet in dit opzicht ook draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn. De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing (RvS 12 oktober 2007, nr. 175.719; RvS 24 september 2008, nr. 186.486). Toegepast op het bepaalde in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, houdt de motiveringsplicht voorzien in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen in dat de rechtsonderhorige moet kunnen nagaan op welke gronden de hem aanbelangende beslissing is gesteund en waarom de door hem aangevoerde concrete en pertinente argumenten, zoals geattesteerd in een aan de verweerder voorgelegd medisch getuigschrift, in het algemeen niet worden aanvaard (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723; RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Wanneer de ambtenaar-geneesheer een ander oordeel is toegedaan dan hetgeen door een behandelend geneesheer-specialist wordt geattesteerd, dienen de motieven waarop de ambtenaar-geneesheer zich baseert om tot een andersluidend oordeel te komen, des te concreter en pertinenter te zijn. Dergelijk andersluidend oordeel van een met een adviserende functie beklede arts impliceert dan immers dat hij besluit dat de beoordeling van de gespecialiseerde arts onjuist is, wat betekent dat hij van

oordeel is dat deze gespecialiseerde arts zich vergiste, een medische problematiek overdreef of een tegenaangewezen behandeling heeft voorgeschreven in de door hem opgestelde medische attesten. *In casu* gaat het om een standaard medisch getuigschrift opgesteld door een arts gespecialiseerd in de kinderpsychiatrie. Hoewel het op zich geen vereiste is dat de ambtenaar-geneesheer over eenzelfde specialisatie zou beschikken en hij wettelijk ook niet verplicht is om beroep te doen op een externe deskundige, mag van de ambtenaar-geneesheer die tot een conclusie komt die lijnrecht ingaat tegen het standpunt van een dergelijk gespecialiseerd geneesheer, wel worden verwacht dat hij in het licht van de vermeldingen in het standaard medisch getuigschrift van 10 januari 2013, duidelijk preciseert op welke gronden hij zich steunt om te oordelen dat verzoekster die lijdt aan een psychose met volledig disfunctioneren waarvoor er een opname in een kliniek noodzakelijk was en die heden nog steeds voortduurt, geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen en kan reizen.

De Raad stelt echter vast dat de ambtenaar-geneesheer zich ertoe beperkt te verwijzen naar het standaard medisch getuigschrift van 10 januari 2013, dat zoals gezegd geen enkele feitelijke grondslag biedt voor de voormelde stelling in het advies. De ambtenaar-geneesheer licht op geen enkele wijze concreet toe op welke basis hij de duidelijke vaststelling van de opname in een kliniek naast zich neer legt door te oordelen dat verzoekster geen mantelzorg om medische redenen behoeft en kan reizen.

Rekening houdende met de hoger vermelde gegevens, dient dan ook te worden besloten dat in het beslissende advies van de ambtenaar-geneesheer niet afdoende werd gemotiveerd omtrent het kunnen reizen en het gebrek aan noodzaak aan mantelzorg om medische redenen.

Het vastgestelde motiveringsgebrek in het beslissend advies van de ambtenaar-geneesheer leidt *ipso facto* tot de vernietiging van de ongegrondheidsbeslissing gesteund op artikel 9ter van de vreemdelingenwet, die in dit advies haar noodzakelijke grondslag vindt.

Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verder onderzoek.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 18 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN